



ECHO

Kruciáty oslobodenia človeka

Ročník VII.

Číslo 41

Vyšlo 1. septembra 2016

Na úvod

„Jasaj, dcéra sionská, plesaj, Izrael! Raduj sa a vesel' z plného srdca, dcéra jeruzalemská! Kráľ Izraela, Pán, je s tebou, neboj sa nijakého zla! V onen deň povedia Jeruzalemu: ‚Neboj sa, Sion, nech ti ruky nechabnú! Pán, tvoj Boh, je s tebou, on je mocný, on ťa zachráni. Teší sa a plesá nad tebou, obnovuje k tebe svoju lásku, plesá nad tebou a jasá; ako v deň zhromaždenia.“ (Božie slovo zo sviatku Navštívenia Panny Márie z 2. júla v *Knihe proroka Sofoniáša*)

Srdečne vás všetkých pozdravujem uprostred *Mimoriadneho roka milosrdenstva!* Máme dokorán otvorené nebo a z neho na nás padá rosa dobroty nášho láskavého Otca. Len treba nepremárniť a využiť túto mimoriadnu príležitosť.

Dielo KOČ je dielom milosrdenstva. Keď teda slúžime v tomto diele, konáme skutok milosrdenstva. Svätý Otec povzbudil biskupov sveta a cez nich všetky spoločenstvá, aby v rámci toho roka vytvorili a zanechali viditeľný symbol milosrdenstva ako ovocie Jubilejného roka. V tejto záležitosti vás prosím o vašu pomoc.

V srdciach mnohých jednotlivcov a tiež v spoločenstvách kruciáty je túžba vyjsť zo seba a ísť do evanjelizácie, do apoštolátu. Je to správna a svätá túžba. Kruciáty je predsa aj evanjelizačné dielo. Evanjelizácia je však potrebná aj vnútri spoločenstva, aby sme boli plní Božieho Ducha, a tiež navonok, voči ostatným. Veď máme veľa talentov a darov. Je potrebné vyjsť z kostolov, kaplniek, sakristií a ísť do terénu. Je to výzva! Zapoјme sa preto aj do šírenia ideí oslobodenia a diela kruciáty. Napríklad cez detskú Kruciátu Nepoškvrnenej vniesť ideu KOČ do radov mládeže a deti. Veľmi dobre vieme, že už

deti sú pokúšané a lákané do pasce alkoholizmu, drog, hazardných hier začínajúcich pri PC hrách, nemravnosti, atď... Verím, že sa táto túžba zrealizuje aj s vašou pomocou.

Chcem vás povzbudiť, aby sme duchovne rástli, osobne aj v našich v spoločenstvách. Aby sme všetci prechádzali duchovnou obnovou. Aby sme nestáli na jednom bode, ale postupovali dopredu. Aby sme šli do duchovnej hĺbky. Aby sme neostávali iba na plytčine a nepestovali len náboženskú turistiku. Prichádzajú ťažkosti a nás to odrazu môže zavalit'. Ide o to, aby sme obstáli a sa nevyvrátili.

Modlime sa všetci k Duchu Svätému, aby nás inšpiroval a posilňoval.

Žehnám vás!

Otec Jozef Heske



„Každý ľudský problém má duchovné riešenie...“

V utorok 12. júla 2016 sa v A-klube v Spišskej Novej Vsi uskutočnilo stretnutie členov A-klubu a Kruciáty oslobodenia človeka s pani Dankou Zubčákovou, autorkou knihy *Vytrhnutá z hrôz závislosti*. Rozprávala o tom, ako radikálne jej Pán Ježiš Kristus zmenil život. Z jej vystúpenia vám prinášame niektoré myšlienky:

„Svoj život som žila bez Boha. Neverila som, že existuje. Keď sa na to spätne pozerám, viem, že moje srdce bolo prázdne a hľadalo lásku. Keď ju nenašlo, začala som prázdnotu zapíjať alkoholom. V tých časoch som študovala na vysokej škole. Alkohol sa stal mojím najlepším priateľom a postupom času mi zobral úplne všetko: moje dve deti, domov, zdravie, prácu, priateľov, česť i charakter. Dokonca som sa dostala do väzenia.

Jedného dňa do môjho života vstúpil muž. Nepochopiteľne obetavo sa o mňa staral viac ako päť rokov. On sám nepil, no záležalo mu na mne. Hľadal ma po krčmách, privádzal ma domov. Dával mi pocit domova. Už som viac nebola hladná. No i napriek jeho добрote bola túžba po alkohole silnejšia. Znova a znova som od neho utekala. Vtedy ma navštívila dcéra. Počas štúdií na vysokej škole spoznala Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Hovorila mi o ňom. Vraj ma miluje a môže ma zachrániť, pretože za mňa zomrel na kríži. No ja som jej neverila. Poslala som ju liečiť sa na psychiatriu.

Prišiel rok 1995. Bol som triezva a nešťastná. Práve som umývala riad, keď mi padol na nohu hrniec. Už-už som chcela zahrešiť, no vtom som miesto toho padla na kolená. V tej chvíli som pocítila takú obrovskú lásku, že sa mi od nej chcelo umrieť. Táto láska mi ukázala všetku tú špinu predošlých rokov. Plakala som a prosila o odpustenie za to, ako som ublížila deťom, rodičom, manželovi, Bohu. Vtedy som sa stretla s Bohom. Kristus ma urobil tým najšťastnejším človekom na svete. Urobil ma milovanou a úplne ma oslobodil od alkoholu. Všetkých, ktorým

som ublížila, som prosila o odpustenie.

Dnes žijem v pokojnom manželstve. Radosť mi robia moje deti i vnúčatá. Učím v škole a túžim, aby moji žiaci poznali Ježiša. Som šťastná, že môžem patriť Bohu. Je mojím Záchrancom a veľmi túžim konať jeho vôľu. On ma nielen uzdravil, on ma urobil novou. Už nič nie je tak ako predtým. Úplne zmenil môj životný štýl, hodnoty, výber priateľov, knihy, voľný čas. Taký je Boh. Veľký, zázračný, milujúci.“

Mgr. Danka Zubčáková pôsobí v súčasnosti ako učiteľka na základnej škole. Svoj životný príbeh rozpráva s nadšením, pretože verí, že Ježiš Kristus má moc zachrániť ľudí v akýchkoľvek životných okolnostiach.

* * *

„Len keď otvorene prerozprávam svoj pád, môžem odovzdať nádej hynúcim, zatrpknutým a závislým.“

Pani Danka Zubčáková napísala knihu o tom, ako sa po úžasnom a očistujúcom stretnutí s bezhraničnou Božou láskou dokázala vymaniť z hrôz závislosti. V súčasnosti svedčí nielen knihou, ale aj osobne o svojom živote, do ktorého vstúpil Pán a vykonal v ňom zázrak svojej milosti a odpúšťajúcej milosrdnej lásky.

„Mám 64 rokov. A som veľmi šťastná, lebo i ja už mám dobrého Otecka, toho najlepšieho! Keď sa mi dal pred dvadsiatimi rokmi poznať, nemohla som od dotatia a od toľkého šťastia pochopiť, že existuje toľká Božia láska, toľká Božia dobrota, toľká Božia vernosť! Viete, prečo sme nešťastní a máme depresie a prečo ubližujeme druhým? Lebo naše srdce nepozná lásku nebeského Otca.“ (Úryvok z knihy *Vytrhnutá z hrôz závislosti*)

• Keď sa po rokoch vraciate v spomienkach k obdobiu „bez Boha“, ktoré momenty sa vám vynárajú v myslí najčastejšie?

Najčastejšie sa mi vybavujú spomienky na moje deti, ako sme sa spolu hrali, chodili na výlety, šantili, ale i čítali knihy a pozerali rozprávky... Hoci už prešlo veľa rokov, zakaždým sa odkiaľsi z duše vynorí bolesť zo straty mojich detí na dlhé roky.

• **Kedy a pod vplyvom akých okolností vo vás dozrelo rozhodnutie napísať knihu o svojom životnom príbehu, v ktorom svedčíte o tom, ako radikálne sa zmenil váš život a alkohol prestal byť vašim „najlepším“ priateľom?**

Napísať knihu, v ktorej odhaľujete svoje zlyhanie, nie je vôbec ľahké. Ale dôvody i okolnosti môjho negatívne silného životného príbehu ma viedli k napísaniu knihy. A najdominantnejšie tu bolo verejne osláviť Pána Boha, ktorý je hlavným Režisérom i Dramaturgom môjho silného príbehu o stretnutí s Božou láskou. Knihou som chcela aj verejne poprosiť moje deti o odpustenie a povedať im, že som ich vždy milovala. Taktiež som v knihe túžila odovzdať nádej z poznania bezhraničnej Božej lásky v Ježišovi Kristovi všetkým tým, ktorí sa dostali do beznádejných situácií. A v nemalej miere som cez knihu chcela vysloviť a odovzdať v tejto dobe chaosu a straty skutočných hodnôt a bezbožnosti posolstvo, že Ježiš žije, že raz sa s ním stretne každý človek a že len v Ježišovi je záchrana každého z nás.

• **Vnímate svoju knihu v prvom rade ako svedectvo o tom, ako Boh dokáže od základov zmeniť človeka, ak sa mu v úplnej dôvere odovzdá?**

Som svedok nesmiernej Božej milosti, lásky a moci. Pre Boha niet beznádejných situácií. Ak toto uchopíme vierou, nemáme nikdy dôvod k beznádeji. Závislosť je nielen rakovinou duše, ale je aj duchovná nemoc, ktorú má v moci diabol. Na základe mojej osobnej skúsenosti a skúseností mnohých ďalších závislých a ťažko chorých verím, že Boh vyslobodzuje zo zajatí závislosti a iných ťažkostí, ktoré sú z ľudského hľadiska neriešiteľné. On je náš dobrý Otec, ktorý sa o nás túži starať, ak mu to dovoľíme, ak sa mu odovzdáme.

• **Zvyknete si čítať svoju knihu aj opakovane? Ak áno, ktoré pasáže si čítate znova a znova? Premieta sa vám v tej chvíli život ako film?**

Áno, najmä po jej vyjdení som ju mala v ruke častejšie. Ako jej autorka si vši-

mam nielen obsah, ale i štylistiku, gramatické chyby... Ďakujem Bohu za môjho grafika, ktorý s ňou mal veľa práce, nakoľko text nie je súvislý a je to kniha rôznorodá (básne, piesne, úryvky z kníh, citáty...). Niektoré kapitoly si čítam častejšie, najmä kapitolu *Moje deti* a texty o vyslobodení a o radosti z nového života. Situácie v knihe mi pomáhajú pri odkrývaní nových spomienok v súvislosti s mojím životom.

• **Vo svojom svedectve na autorských stretnutiach hovoríte: „Svoj život som žila bez Boha. Neverila som, že existuje. Keď sa na to spätne pozerám, viem, že moje srdce bolo prázdne a hľadalo lásku. Keď ju našla, začala som prázdnotu zapíjať alkoholom.“ Možno teda aj vašu knihu nazvať: Ako som našla lásku v Božom náručí a vyplnila tak prázdne miesto v živote?**

Určite, knihu by sme mohli nazvať aj takto. Je to nádherná pravda – tá láska v Božom náručí. Svätý Augustín je autorom vzácnej myšlienky: *„Srdce človeka je nespokojné, kým nespočinie v Bohu.“* Nesmierne množstvo ľudí si overilo pravdivosť tejto myšlienky. Áno, mala som v srdci ustavičný nepokoj a túžila som po láske. Boh nás tak stvoril, bez lásky totiž chradneme. To, čo sa dnes predstavuje ako láska, nie je láska, preto ľudia nie sú šťastní, preto je veľa kriminality a nepriateľstiev. Preto je mnoho rozvodov a manželstvá už pomaly ani nie sú potrebné. Človek sa nechce viazať, obetovať, chce len prijímať. Ale láska nie je o prijímaní, ale v prvom rade je o dávaní, a takto koná aj Boh. Pozrite sa na kríž, tam visí Ježiš-Láska. Ruky má rozťahané, objímajú celý svet a volajú: „Podte ku mne, milujem vás, kladiem za vás život, ja som Láska!“ Od okamihu stretnutia s Bohom je zo mňa šťastný človek. Som milovaná Bohom a aj v starostiach viem, že on je pri mne a pomáha mi.

• **Alkohol, ako sama hovoríte, vám vzal všetko a všetkých. Roztrhli sa väzby rodinné i priateľské. Česť, dôstojnosť a charakter boli zrazu na**

okraji. Aj táto epocha je zaznamenaná vo vašej knihe. Bolo pre vás citovo náročné vracať sa v myslí k tejto životnej etape? S akými pocitmi ste to zaznamenávali?

Áno, snažila som sa napísať knihu, ktorá bude úprimná a otvorená. Do akej miery sa mi to podarilo, dávam na posúdenie čitateľom. Takáto kniha by nemala význam, ak by som napríklad tajila následky závislosti v mojom živote. Len keď otvorene prerozprávam svoj pád, môžem odovzdať nádej hynúcim, zatrpknutým a závislým. Veľmi som sa modlila, aby mi Pán dal silu k otvorenosti. A on mi dal nielen silu, ale i radosť z písania. Veď Pán uzdravuje celého človeka! On mi nevezal len závislosť, ale zahojil všetky rany na duši, ba stala som sa jeho! Boh je tak dobrý! Ako by mohol šťastne a zmysluplne abstinovať a žiť človek plný bolesti z minulosti?! Boh nám predsa sľubuje sýtosť radosti a hojnosť blaženosti! Je to ten najlepší Otecko! A to je nádherný Boží dar, že moja minulosť ma už nedokáže rozjatriť, ba dokonca za ňu Bohu ďakujem, lebo som bola neveriaca, a keby ma Pán nebol cez môj desivý život zlomil, nebola by som zachránená.

Pavol Kall, KOČ
(Dokončenie v budúcom čísle)

Svedectvo

Z pešej púte do Levoče

Túto pešiu púť som konala prvýkrát v živote v mojich 57 rokoch. Som členkou KOČ už zopár rokov, ale stále som svoju účasť odkladala. No tento rok, v ktorom som si vykonala Úplné zasvätenie Bohu cez Pannu Máriu podľa sv. Ľudovíta Grigniona a snažím sa podriaďovať Božej vôli, prišlo z lásky k Panne Márii aj pozvanie na pešiu púť: obetovať ju za konkrétneho človeka, ktorý bojuje s okovami závislosti. Závislosť je taká ťažká, že sám Pán Ježiš hovorí, že nestačí len modlitba, ale sú potrebné aj obeta a pôst. Tak som tento rok ani nerozmýšľala a dala som Bohu svoje „áno“, nech si ma použije,

a ja mu prinesiem obetu.

Veľmi som si uvedomovala svoju obetu, pretože som bola najstaršou pútničkou, bola to moja prvá pešia púť a neporiešila som to dobre s obutím, ale odovzdala som sa úplne do Božej vôle. Ďakujem Bohu za tento čas, čas, ktorý som trávila v odovzdaní sa do jeho vôle a prijímaní rozhodnutí nadriadených presvedčená, že Pán všetko obráti na dobré.

Pri modlitbách cesta ubiehala veľmi rýchlo, pretože bez nich by sa to nedalo zvládnuť, človek by len rozmýšľal, čo mu je, čo ho bolí, tlačí. Keď sa v mojom vnútri začal odohrávať veľký boj a prehodnocovala som situácie, ukazovala sa mi jediná cesta – aby som predišla konfliktu, nebudem ďalej putovať a obetujem to za pútnikov, ktorých ešte čakal kus cesty na Mariánsku horu, aby úspešne a v zdraví došli na horu.

Moja vôľa v tomto však prípade nebola dôležitá, uprednostnila som Pánovu vôľu a úplne som sa odovzdala. Keď sme pod horou pri rampe čakali na pútnikov, mohla som dávno sama vyjsť sama, ale Pán to nedovolil. Dozraňovaná som potrebovala spoveď a stála som v rade, a tak sa mi už „neušlo dobré miesto na spanie“. Sviatosť zmierenia som nestihla, pretože kňazi odišli na otváraciu omšu, ktorá sa práve začínala. Počasie sa nám tiež pokazilo, a keď som prišla do stanu, moje veci boli úplne premočené, zo spacáku voda len tak tiekla. Bolo mi do plaču, ako budem spať – keď si ľahnem do takého mokrého spacáku, dostanem hneď zápal pľúc. Nemala som si ani čo obliecť na seba, riadne sa ochladilo a moja bunda ostala v aute. Tak som povedala Pánovi: „Pane, som bezradná a neviem, čo mám robiť... Prečo ani spoveď a prečo toľké rany?“

A Panna Mária Levočská ma pozvala, aby som išla do baziliky a strávila čas pri nej. Spoznala som sa s krásnymi ľuďmi, noc sme v modlitbách prebdeli, zažila som nádhernú rannú grékokatolícku liturgiu, ktorá bola v bazilike, lebo po hroznej nočnej búrke nič nefungovalo. Bola som v noci aj na spoveď, viem, že to Pán

konal, pretože keď som sa nemohla vyspovedať u toho kňaza, kde som stála v rade, tohto vybral sám Pán, aby ku mne hovoril. Veľmi ma potešili jeho slová, keď mi povedal, že je krásne, že som si dala obeť za závislého človeka, ale že som priniesla dvojnásobnú obeť, keď som sa obetovala pre ostatných pútnikov. V mojom srdci tak už bol len pokoj a vedela som, že som púť šťastne skončila, a aj priateľstvá, ktoré sa začali „na nočnej“, pretrvávajú a som rada, že Panna Mária zase spojila srdcia, ktoré ju milujú.

Táto prvá Levočská púť ostatne pre mňa ako veľký nezabudnuteľný zážitok a skúsenosť, že vo všetkom sa treba odovzdať pod ochranu Maticky, pretože ona sa postará o milujúcu dušu vo všetkom a Pán orezáva pri každej príležitosti, aj keď zareže do živého. Je to preto, aby videl našu vieru, no potom, ak mu to dovoľíme, nás rozmaznáva a hýčka vo svojej náručí a pripravuje nám samé dobroty. Spomínam sa láskou na všetkých a už teraz sa teším na ďalší ročník Levočskej púte. Ďakujem ti, Ježišu, a chválím Ťa!

Majka zo Žiliny
(Skrátené)

Správy

Z duchovného programu v Lipanoch

Prinášame vám myšlienky z homílie, ktoré 22. júna 2016 odzneli na duchovnom programe v kaplnke Charitného domu v Lipanoch, kde sa za závislých už tradične každý mesiac koná modlitba Korunky Božieho milosrdenstva a slúži sa svätá omša, znejú svedectvá a trávajú vzácne chvíle pri adorácii Pána v Oltárnej sviatosti.

„V dnešnom evanjeliu ponúka Ježiš pekný obraz – strom, ktorý prináša ovocie, strom, z ktorého záhradník aj iní ľudia majú radosť, potešenie, úžitok. Strom prináša úrodu – je to aj obraz o živote človeka, ktorý má tiež prinášať ovocie. Tento obraz možno prirovnávať aj k nášmu spoločenstvu, ktoré sa tu stretáva. To

veľké množstvo stretnutí – to je ako veľkánsky strom, ktorý prináša ovocie. Tým ovocím je duchovná rodina, ktorá sa tu zhromažďuje. My všetci sme tým ovocím. Ale akým ovocím? Dobrým alebo zlým? Prinášame kvalitné ovocie? Každý z nás vie vstúpiť do svojho vnútra a dokáže si to uvedomiť a možno aj priznať v pravde a pokore, aký je v skutočnosti.

Ježiš je záhradkár, ktorý sa stará aj o tento strom spoločenstva. On kontroluje ovocie, prejavuje spokojnosť alebo nespokojnosť. Vie sa tešiť, ale byť aj smutný. Vždy je potrebné niečo skvalitniť. Aj pri tomto našom strome spoločenstva, pri plodoch, ktoré prinášame. Možno treba viac živín, vody, tepla, viac okopať či odstrihnúť suché konáre. Potrebujeme terapiu Ježiša Krista. Aby sme sa vyliečili, aby sme sa skvalitnili vo svojom živote, aby sme boli chutní po ovocí. Ježiš sa cez nás chce vytešovať ako záhradník a chce byť s nami spokojný.

Nechajme sa Ježišom uzdravovať. Ježiš nás pozná najlepšie – tento strom, ktorý tu začal rásť, aby ďalej prinášal ovocie. Keď prestaneme rásť, začíname zomierať. Majme túžbu prinášať stále viac ovocia, nebudme minimalistickí. Možno sú potrebné radikálne kroky – to očistenie a ostrihávanie. Znakom tejto radikálnosti môže byť aj rozhodnutie vstúpiť do diela KOČ, prichádzať tu na tieto stretnutia a modlitby. Pozývam vás, aby ste, bratia a sestry, vstúpili do postoja sympatickosti s týmto dielom a myšlienkou tohto diela. Povzbudzujem vás, aby ste sa nebáli urobiť takýto krok a rozhodnutie, ktoré môže aj bolieť.

Pozývam vás vstúpiť do zápasu o človeka. Nielen tak z dialky. Napr. 70-tisíc fanúšikov počas šampionátu povzbudzuje na štadiónoch, ale dôležité je bojovať a zápasiť ako tí na ihrisku. Nestačí len povzbudzovať zopodiaľ. Pozývam vás, aby ste prišli na to „ihrisko“, aby ste sa stali kandidátmi či členmi diela KOČ, kde sa zápasí o dôstojnosť človeka a jeho slobodu. Vyzývam vás, aby ste sa zapojili, lebo ste veľmi potrební – aby ste sa zapojili do šírenia tohto diela. Tu je namieste

spomenúť hlavné piliere KOČ: pilier modlitby, apoštolátu a evanjelizácie a pôstu. Nebojte sa zostúpiť z tribún a vstúpte do boja a zápasu priamo na „ihrisku“.

Proti prúdu ide ryba živá a zdravá. Tento obraz bol vnesený do kruciáty. Dole prúdom nás ťahajú rôzne veci. Všetko možné v živote nás vie zvalcovať. To je ten prúd sveta (telo, diabol, verejná mienka...). Máme byť živou a zdravou rybou. Urobte toto radikálne rozhodnutie. Neostávajúce po pozícii sympatizantov, to je zaiste tiež pekné, ale omnoho viac sú potrební tí, ktorí zápasia a idú proti prúdu tohto sveta.“

Anna Polomská, Pavol Kall

Rodisko otca Františka miestom milej slávnosti

Rodisko otca Františka Blachnického (24. marca 1921 v Rybniku – 27. februára 1987 v Carlsbergu) sa stalo miestom slávnostného odhalenia novovytvoreného reliéfu tváre tohto kňaza. Vo štvrtok 21. júla ho odhalil primátor mesta Piotr Kuczera a dve dievčatá, účastníčky Svetových dní mládeže (SDM), v ktorých rámci sa táto slávnosť uskutočnila.

František Blachnicki bol nielen zakladateľom KOČ a HSŽ, ale stal sa aj inšpiráciou pápežovi sv. Jánovi Pavlovi II. pre vznik svetových dní mládeže. Zvlášť oázové dni spoločenstva sa stali modelom pre celosvetové stretnutia mládeže s pápežom. Teším sa tomu, že otec Blachnicki je inšpiráciou takého veľkého projektu, akým sú SDM so Svätým Otcom. Som na to veľmi hrdý. Nech je oslávený Pán!

Otec Jozef Heske
Zdroj: www.wiara.pl

Podnety a zamyslenia

Rok milosrdenstva pozýva k spovedi a odpustkom

Počas Svätého roka milosrdenstva je možné získať jubilejné odpustky, ak sa vydáme na púť k Svätej bráne na znak

vnútorného obrátenia. Týmto sa nám úplne odpustí tzv. „časný trest“ za hriechy už odpustené v spovedi.

Každý hriech, aj keď Bohom odpustený, zanecháva dôsledky, ktoré treba očistiť – tu na zemi alebo v posmrtnom živote – lebo láska je úplne čistá. Môžeme požívať bezhraničné milosrdenstvo Boha, ktorý prichádza vyčistiť všetko akoby „Božím vysávačom“, odnášajúc preč aj všetky zrnká prachu. Keď získame odpustky, po spovedi, sme skutočne ako po krste: prakticky znovu začíname nový život. Podmienky pre ich získanie sú: sväté prijímanie a speveď vo vhodnom čase, modlitba na úmysly Svätého Otca, pomodliť sa Otčenáš a Verím v Boha. Podstatou je však kajúcnosť srdca, to jest akt dokonalnej lásky pred Bohom a voči blížnemu.

Svätou bránou počas tohto jubilejného Svätého roka milosrdenstva je brána Milosrdenstva. Brána v stavbe, v cirkevnej budove mala vždy veľkú symbolickú dôležitosť. Ježiš o sebe hovorí: „*Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený.*“ (Jn 10, 9) Odkaz na bránu je prechodom zo stavu hriechu do stavu milosti. Prejsť cez bránu nie je „magický“ čin, ale gesto, ktorému ak dám obsah, je to náboženský znak. Napríklad keď vložím prst do svätej vody a prežehnám sa, nekonám magické gesto, ale gesto zodpovedajúce viere, ktorú doň vkladám, pripomínajúc si tak vodu krstu, do ktorej som sa ponoril v Kristovi, a teda mi môžu byť odpustené všedné hriechy. Božie milosrdenstvo mi takto ide v ústrety a takto „prekračujem bránu“. Ak tento krok konám s vierou, znamená to, že sa vnútorne sústreďujem, uvažujem a hovorím: „Chcem prejsť z jedného štádia života do druhého. Konajúc spytovanie svedomia som našiel tento prach, čo sa mi nalepil na odev alebo na pokožku pri putovaní v tomto svete, takže chcem pokročiť k dôslednejšiemu evanjelióvemu pohľadu. Kristus je tu mojou bránou, mojím oslobodením.“

Z rozhovoru Rádia Vatikán
s kardinálom Mauroom Piacenzom

Panna Mária, Matka milosrdenstva

Panna Mária na prahu domu svojej príbuznej hlasite oslavovala: „... jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie...“ Obetou vlastného srdca mala účasť na zjavení Božieho milosrdenstva a na absolútnej vernosti Boha voči svojej láske. Stretáva sa tu nekonečná Božia spravodlivosť a láska, prebieha „bozk“ medzi spravodlivosťou a milosrdenstvom. Panna Mária teda hlbšie pozná tajomstvo Božieho milosrdenstva a pozná aj jeho cenu a vie, aká je tá cena vysoká.

Nazývame ju aj Matkou milosrdenstva, našou Paňou zlútovania alebo Matkou Božieho milosrdenstva. Mimoriadnym spôsobom zakúsila milosrdenstvo a rovnako mala na ňom zásluhy počas celého pozemského života a najmä pod krížom svojho Syna. Je ustanovená na to, aby ľuďom priblížila lásku, ktorú on prišiel zjaviť. Táto láska sa najúčinnejšie prejavuje voči trpiacim a chudobným, voči zajatým a slepým, voči utláčaným a hriešnikom. Práve na tejto „milosrdnej“ láske mala účasť Panna Mária.

V Matke Božej sa milosrdná láska opiera o jedinečný cit materinského srdca, o jeho jemný postreh a zvláštnu schopnosť pôsobiť na všetkých, ktorí milosrdnú lásku prijímajú od matky ochotnejšie. Druhý vatikánsky koncil o tom hovorí: „S materinskou láskou sa stará o bratov svojho Syna, čo ešte putujú a nachádzajú sa v nebezpečenstvách a úzkostiach, dokiaľ sa nedostanú do blaženej vlasti.“

Chod' a zapál' svet!

„Chod' a zapál' svet!“ sú slová, ktoré sv. Ignác z Loyoly adresoval sv. Františkovi Xaverskému, ktorý sa práve chystal na misie na Ďaleký východ. Sú to slová, ktoré chcú dnes motivovať aj nás.

V Krakove na Svetových dňoch mládeže 2016 pápež František vyslovil myšlienku, aby sme už viac nesedeli na pohovke,

ale aby sme sa zriekli „pohovkového“ štýlu života. Kristus nie je Pánom luxusu, pohodlia a komfortu. Máme si obuť botasčky a ísť do služby, do terénu, do aktivity, do rizika...

Je to motivácia aj pre mňa.

Pápež František hovorí: „V kresťanskej komunite sa vždy nájde niekto, kto tu chýba, kto odišiel, zanechajúc prázdne miesto. Niekedy je to skľučujúce a vedie nás to k presvedčeniu, že ide o neodvratnú stratu, o chorobu, na ktorú niet lieku. A vtedy nám hrozí, že sa uzavzame vo vlastnom vnútri, vo vnútri komunity, a nastane choroba a zápach uzavretosti. Nesmieme byť uzavretí. Nikdy! Treba vyjsť von a neuzatvárať sa v sebe samých, v malých komunitách, vo farnosti s tým, že my sme „tí spravodliví...“

Rubriku pripravil o. Jozef Heske



Pozvánka

SympóziuM KOČ

Srdečne vás pozývame na Celoslovenské sympóziuM KOČ, ktoré sa uskutoční v Levoči v dňoch **14. – 16. októbra** 2016.

Trojdnňový program bude ešte upresnený na stránke www.kruciata.sk, avšak už teraz vás môžeme informovať, že na ňom v sobotu v dopoludňajších hodinách so svojim silným svedectvom vystúpi pani Danka Zubčáková, autorka knihy *Vytrhnutá z hrôz závislosti*, spomínaná aj v tomto čísle ECHA.

Štefan Paločko, KOČ

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2016

Téma formáčného roka:

Mocou Ducha Svätého

Iniciatíva: Milujem, preto nepijem!

1. september 2016 – Celoslovenská púť KOČ a HSŽ do Krosčienka nad Dunajcom

14. – 16. október 2016 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. október 2016 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patronálny sviatok KOČ

November 2016 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2016 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, patronálny sviatok KOČ

	September	Október	
Po	5 12 19 26	3 10 17 24 31	
Ut	6 13 20 27	4 11 18 25	
St	7 14 21 28	5 12 19 26	
Št	1 8 15 22 29	6 13 20 27	
Pi	2 9 16 23 30	7 14 21 28	
So	3 10 17 24	1 8 15 22 29	
Ne	4 11 18 25	2 9 16 23 30	



Oznamy KOČ

Registračné údaje, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ a ktoré sa medzitým zmenili, nám, prosím, oznámte e-mailom na adresu registracia@kruciata.sk alebo prostredníctvom pošty na adresu KOČ v Levoči: Kruciáta oslobodenia človeka, Štanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča. Ďakujeme!

Vydávanie nášho dvojmesačníka ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Č. ú. Je: 75 12 63 50 01/5600, správa pre prijímateľa: ECHO. Ďakujeme!

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch RK farského úradu každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore sestier CJ Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

Pozvánka

Modlitebno-formačné stretnutia

Srdečne pozývame všetkých členov, kandidátov a sympatizantov KOČ na modlitebno-formačné stretnutia spojené s modlitbami za závislých, za naše oslobodenie a oslobodenie celého národa, ktoré sa konajú v Prešove v kaplnke pri kláštore sestier CJ Sancta Maria na Konštatínovej 2 (vchod z Metodovej) každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.: **08.09.** formačné stretnutie, **22.09.** svätá omša a modlitby za oslobodenie, **13.10.** formačné stretnutie, **27.10.** svätá omša a modlitby za oslobodenie.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka
finančnej podpore pani Ivety G.
Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Štanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk